

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 32433/2023
28.05.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић, Надежде Видић, Гордане Комненић и др Илије Зиндовића, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Славољуб Вељковић, адвокат из ..., против тужене Словеначке културне заједнице нишавског округа „Франце Прешерн“ Ниш, чији је пуномоћник Снежана Станковић Цонић, адвокат из ..., ради утврђења ништавости, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Нишу Гж 1406/23 од 28.03.2023. године, у седници одржаној 28.05.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Нишу Гж 1406/23 од 28.03.2023. године, као о изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Вишег суда у Нишу Гж 1406/23 од 28.03.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу П 6749/2020 од 25.10.2022. године, ставом првим изреке, одбијен је приговор литиспенденције. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца, којим је тражио да се утврди да су одлуке редовне скупштине тужене незаконите и то: одлука којом је ББ разрешена дужности члана управног одбора; одлука којом је ВВ разрешен дужности члана управног одбора; одлука којом је усвојен извештај о прегледу и анализи пројектних активности у 2016. години и информисање о пројектним активностима у 2017. години; одлука којом је усвојен финансијски извештај за 2016. годину; одлука којом је усвојен извештај надзорног одбора; одлука којом су изабрана два нова члана надзорног одбора ГГ и ДД и одлука којом су за нове чланове управног одбора изабрани ЂЂ, ЕЕ, ЖЖ и ЗЗ. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да туженој на име трошкова поступка исплати износ од 75.000,00 динара са законском затезном каматом од дана извршности пресуде до исплате.

Пресудом Вишег суда у Нишу Гж 1406/23 од 28.03.2023. године, ставом првим изреке, одбијена је жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизије (02.06.2023. године и 08.06.2023. године), због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној, применом члана 404. ЗПП.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 10/23), по оцени Врховног суда, у овом случају нису испуњени законом прописани услови за одлучивање о ревизији тужиоца, као о изузетно дозвољеној, јер није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе и ново тумачење права.

Правноснажном пресудом одбијен је, као неоснован тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се утврди да су ништаве предметне одлуке тужене, јер је утврђено да је редовна скупштина одржана у складу са Статутом тужене, да су све спорне одлуке донете на седници према правилима Статута, да је постојао кворум за одржавање седнице и да су одлуке донете на основу потребног број гласова потребног броја делегата на седници, те да стога исте нису ништаве.

Имајући у виду садржину правне заштите, чињенице утврђене у поступку, начин пресуђења и разлоге на којима су засноване одлуке нижестепених судова, то по оцени Врховног суда нижестепене одлуке су у складу са праксом и правним ставовима израженим у одлукама ревизијског суда у којима је одлучивано о истоветним захтевима странака са истим или сличним чињеничним стањем и правним основом, због чега нема услова за одлучивање о ревизији, као изузетно дозвољеној. Тужилац није уз ревизију доставио правноснажне пресуде из којих би произлазио закључак о различитом одлучивању у истој или битно сличној чињенично правној ситуацији. Ревизијом се оспорава оцена доказа и правилност утврђеног чињеничног стања, што не представља разлог за примену института изузетне дозвољености ревизије. Примена овог института је предвиђена искључиво за питање материјалног права, због чега је потребно да се у ревизији јасно наведе правно питање чије се разматрање предлаже и образлажи потреба његовог разматрања у смислу испуњења услова прописаних чланом 404. став 1. ЗПП, што у овом случају није учињено.

Са напред наведених разлога, на основу члана 404. ЗПП, одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу одредбе члана 410. став 2. тачка 5, у вези члана 479. став 6. ЗПП, Врховни суд је оценио да је ревизија недозвољена.

Тужба у овој правној ствари поднета је 24.03.2017. године, а вредност предмета спора је 10.000,00 динара.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије

на дан подношења тужбе, док је ставом 4. истог члана прописано да се као спорови мале вредности сматрају и спорови у којима предмет тужбеног захтева није новчани износ, а вредност предмета спора коју је тужилац у тужби навео не прелази износ из става 1. овог члана. Против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена, јер је тако прописано одредбом члана 479. став 6. истог закона.

С обзиром на то да се у овом случају ради о спору у коме предмет тужбеног захтева није новчани износ, а вредност предмета спора коју је тужилац у тужби навео не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то следи да је ревизија недозвољена, са којих разлога је, применом члана 413. ЗПП, Врховни суд одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Добрила Страјина,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић